

ВЕНЕТА РАЙКОВА
ИНСОМНИЯ

*Пътуване към себе си
през десет чудотворни места*

enthusia**s**t

ВЕНЕТА РАЙКОВА
ИНСОМНИЯ

Венета Райкова

Инсомния

© Венета Райкова, автор, 2016

© Фиделия Косева, художник на корицата, 2016

© „Алто комюникейшънс енд пбблишинг“ ООД, 2016

Enthusiast – запазена марка на „Алто комюникейшънс
енд пбблишинг“ ООД

ISBN 978-619-164-235-9

ВЕНЕТА РАЙКОВА
ИНСОМНИЯ

enthusiast
София, 2016

*Събитията и героите в тази книга са художествена
измислица и всяка прилика с действителни лица
е случайна. В романа обаче има и истории,
които са разказани достоверно.*

1.

Май 2016 г.

Даниела поклащаше бедра в ритъма на музиката на едно от най-впечатляващите партита, на които беше ходила през последните десет години. А тя беше ходила на много! Като модел на „Плейбой“ получаваше покани за всичко, на което момиче като нея си струваше да присъства. Тази вечер така нареченото светско общество се беше събрало в бара на последния етаж на известен хотел в центъра на столицата. Шампанското беше „Дом Периньон“, а хайверът – добре изстуден и от най-скъпият – руски.

– Какво празнуваме? – попита я русото симпатично момиче до нея.

– Ергенската вечер на онзи бизнесмен – Даниела посочи с поглед към един от мъжете в бара.

– Ясно! Чака ни страхотна нощ! Ти май не се сещаш коя съм, а?

– Не, да ти кажа честно – отвърна Даниела и впи сините си очи в блондинката пред себе си.

– Е, толкова ли съм се променила? аз съм Веси, снимахме рекламен каталог заедно на морето преди шест-седем години. Ти беше гадже с фотографа, а аз с асистента му.

– Божеее, не можах да те позная! Здравей, миличка! – Даниела я прегърна сърдечно и я разцелува по бузите.

– Знам, качила съм две-три килца, но нали наскоро родих! Планирала съм да направя една пречистваща диета и скоро пак ще съм във форма.

– Да, прочетох, че си се омъжила за онзи красавец актьор и си родила. Честито!

– Между нас да си остане, от седмица сме разведени. Не казвай на никого.

– Е, на кого да кажа? Ама не се ли оженихте едва преди година? – опита се да надвика музиката Даниела.

– Да, това ми беше най-голямата грешка! Никога не се жени за български актьор. Бедни са като църковни мишки. Един-двама взимат добри пари, но по-голямата част гладуват. Моят седеше по цял ден вкъщи и чакаше да му се обади някой продуцент и да го вземе за „голямата роля“, но така и никои не му се обади. Свършихме парите и се разведохме. Това е цялата истина. Но да си остане между нас. – Веси надигна чашата си с ледено шампанско.

– Разбира се – обеща Даниела и ѝ се усмихна.

– Много ми приличаш на Джиджи Хадид, имаш нейните нацупени плътни устни и сини очи. И косата ти е като нейната – светла и на вълни! С тази безупречна външност сигурно още изкарваш добри пари от снимки?

– Благодаря ти за комплимента! Тя е една от трите най-известни манекенки в света в момента! Ех, ако можеше и нейните пари да имам, а не само визията ѝ...

– Не вървят ли нещата? – изненада се Веси.

– Не, няма пари напоследък. Толкова ми липсват старите славни времена. Когато започвах преди десет години, имаше реклами, ревюта, а сега нищо не се произвежда и нищо не се рекламира. Тази криза съсипа всичко!

– Гадже нямаш ли си, за да те издържа? – полюбопитства Веси.

– Точно сега не. Оглеждам се за нещо ново и заможно!

– И аз! Дано тази вечер да ни се отвори парашутът! Не трябва да губим време, че виж каква конкуренция имаме.

Двете се изкикотиха, направиха предвзети муцунки и предизвикателно надигнаха чашите си с шампанско. А после впериха замечтани погледи в златните кубета на „Александър Невски“ с надеждата щастieto да им се усмихне тази вечер и да си хванат по някой паралия! Но около тях имаше поне още трийсетина красавици, залепили най-сексапилните

си усмивки на старателно гримираните си лица, всяка една от тях дошла със същата цел. Диджеят пускаше последните хитове и всички те се поклащаха предизвикателно в ритъма на музиката като в транс. От време на време отиваха до тоалетните, за да оправят гланца на устните си и за линия кокаин. Момичета бяха млади и горещи, а мъжете – богати и успели. Перфектна комбинация за перфектна вечер!

Някакъв красив непознат се приближи до Даниела. Не ѝ се представи, а направо ѝ предложи:

– Искаш ли да продължим вечерта на друго място?

– Партито едва започна, защо да ходим на друго място? – отвърна Даниела, докато оглеждаше скъпите му дрехи.

Беше облечен със светли дънки, меки мокасини и риза с типичния животински принт на Cavalli. Часовникът на ръката му беше Patek Philippe от солидно розово злато. Тя знаеше цената на този модел – 51 хиляди долара. Беше се обучила да познава скъпите часовници, знаеше каталозите им наизуст и те бяха критерият, по който определяше с кой мъж нямаше да си губи времето. Този определено не беше голтак и ако си изиграеше картите добре, нямаше да се чуди кой ще я заведе на море това лято. В лицето не беше нещо особено, но тялото му си го биваше – и през дрехите ставаше ясно, че е мускулесто и добре тренирано. Усмихна му се и го погледна в очите. Погледът му не ѝ хареса – студен и малко налудничав, но си каза, че може и да не го е преценила добре.

– Идваш ли, какво реши? – прекъсна размишленията ѝ той.

– Как се казваш?

– После ще ти кажа, хайде!

Непознатият я хвана за лакътя и я поведе. Даниела успя само да се усмихне, да смигне през рамо на Веси и тръгна с него. Какво пък толкова? Защо да се дърпа?! Щяха да си изкарат страхотно където и да отидат. Тъкмо нямаше да има

конкуренция за вниманието му, мислеше тя, докато излизаха от бара.

На паркинга пред Народното събрание се качиха в спортен мерцедес. Колата беше нова и скъпа, не че беше очаквала нещо друго.

– Къде отиваме? – попита го и се усмихна предизвикателно.

– Сега ще видиш – каза той, пусна музиката да гърми в колата и излезе от паркинга.

Даниела заоглежда скъпата кожена тапицерия. После премести погледа си върху него. Той гледаше право напред и не ѝ обръщаше внимание. Нищо, помисли си тя, раздава го тежък, не е по приказките, дано в секса да е добър. Най-вероятно я караше към дома си, защото беше нетърпелив да останат насаме. Тя нямаше нищо против, не искаше да се прави на недостъпно момиче. А и харесваше загадъчните мъже.

Видя, че пресякоха Околовръстното шосе и се отправиха към кварталите в полите на Витоша. Сигурно имаше голяма къща там. Музиката гърмеше и дори да искаше, нямаше как да го попита каквото и да било. Пушеше ѝ се, но не смееше да запали в колата. Самият той не посегна към цигарите. Зачуди се дали да не напише съобщение на приятелката си Теди, за да ѝ разкаже с какъв баровец се е уредила, но после се отказа от идеята. Теди не пожела да дойде с нея тази вечер, така че нека сега да се чуди как си прекарва. Имаше време, утре щеше да ѝ разкаже всичко...

Забеляза, че подминаха и последната къща в Бояна. А колата продължаваше да се носи по тесен път по склона на Витоша. Зачуди се къде ли отиват, не можеше да се ориентира в тъмното. Беше ходила на Копитото, но това ли беше пътят, не помнеше. Дали отиваха в ново заведение, което не знаеше, или пък в някоя романтична къща в планината? Реши да попита:

– Къде отиваме? – почти успя да надвика музиката.

Той не отговори, затова тя повтори въпроса си по-силно:

– Къде отиваме?

– Почти пристигнахме – отговори той, без да я поглежда.

После намали скоростта и плавно зави. Озоваха се на тесен черен път, който водеше навътре в гората. След малко пътя свърши на малка полянка. Мъжът загаси двигателя. Заобиколи колата и отвори вратата.

– Слизай! – нареди ѝ властно.

– Какво ще правим тук, не ми се слиза, много е тъмно, нищо не виждам, може да си счупя токчето – започна да нарежда предвзето Даниела.

Мъжът не отговори, дръпна я за ръката и я измъкна от колата.

– Какво става? – Даниела се опита да се отскубне, но не успя. – Това някаква шега ли е? Какво ще правим в гората? Искам да се прибираме.

Пляс! Шамарът му я изненада и направо отвъртя главата ѝ. Пляс! Още един шамар! Даниела изпадна в шок, не можеше да разбере какво ѝ се случва. Какъв беше този мъж и защо я биеше? Не беше недоволно бивше гадже, нямаше и кой и защо да ѝ отмъщава. Третият шамар беше толкова силен, че направо я събори на земята. А после мъжът започна да я рита. Даниела се сви на кълбо и се опита, доколкото е възможно, да се предпази. Но болката беше толкова силна и имаше чувството, че всеки момент ще загуби съзнание. Събра сили и започна да крещи с надеждата някой в тази гора да я чуе. Тогава мъжът се нахвърли като див звяр отгоре ѝ, затисна я с тялото си и с едната си ръка запуши устата ѝ. А с другата бръкна под роклята и скъса бикините ѝ. Даниела изпищя и започна да се бори. Блъскаше го с всичка сила. Опита се да вдигне коляното си и да го нацели в слабините, но не успя. Той беше прекалено напорист, за да може със своите петдесет килограма да му

се противопостави. Видя го да разкопчава ципа на дънките и се вцепени от ужас. Какъв беше този психопат, защо я биеше, чудеше се тя, докато се отбраняваше с последни сили? Ясно ѝ беше, че иска да я изнасили, но защо? Ако беше я завел в дома си, тя щеше да се съгласи да правят секс, иначе защо изобщо би тръгнала с него? Дали той не се възбуждаше само когато биеше жени? А дали не беше болен от СПИН? Едва ли щеше да си сложи презерватив! Искаше ли да я зарази с нещо този маниак?! Събра последни сили, вдигна ръката си и одра с дългите си нокти лицето му. Той изръмжа и притисна с ръка мястото, а тя използва момента да се отскубне.

Започна да пълзи по поляната в тъмното. Молеше се да е успяла да избяга. Страхът от изживения ужас едновременно сковаваше мозъка ѝ и я караше да бърза. И тогава изведнъж усети тежък удар в гърба. Извика и се сви от болка. Може би беше взел някакъв дебел клон или нещо подобно... А после дойде и ударът в главата. Почти загуби съзнание. Видя го надвесен над нея. Усети дъха му върху кожата си и силния мирис на алкохол. Стисна очи, когато той проникна в нея. Сгърчи се от болката, която ѝ причиняваше, и загуби съзнание.

Венета Райкова
ИНСОМНИЯ

Редактор *Мария Чунчева*
Художник на корицата *Фиделия Косева*
Коректор *Невена Николова*
Предпечат *Лиляна Карагьозова*

Българска. Първо издание
Формат 60 × 90/16
Печатни коли 19
ISBN 978-619-164-235-9
Издава

enthusiast

Запазена марка
на „Алто комуникайъннс енд пблшинг“ ООД

София, ул. „Кракра“ № 20
тел. 02/ 943 87 16, факс: 02/ 943 87 18
e-mail: office@enthusiast.bg
Книгите на „Ентусиаст“ може да закупите с отстъпка
от www.bookstore.enthusiast.bg

Печат АЛИАНС ПРИНТ

Опасни страсти, разврат, съдбовни обрати...

Светският живот в България не е толкова лъскав и безгрижен, колкото изглежда! Какво реално се крие зад маската на успеха? И каква е цената, която всеки трябва да плати, за да се задържи на върха?

Те са богати и известни, но са изправени пред криза, след която животът им няма да е същият. Ще успеят ли да се изправят след жестокия удар, или това ще бъде краят им?

В този роман за житейските възходи и падения се преплитат съдбите на брат и сестра. Двамата тръгват от мизерното съществуване в краен столичен квартал, за да покорят големия град и да овладеят класациите за най-красивите и желани българи. Борис Иванов е собственик на най-модерните и посещавани софийски заведения, а Даниела – модел на „Плейбой“ и участник във „ВИП Брадър“. Но както често се случва в живота, точно когато си на върха, съдбата те подлага на изпитание, за което в повечето случаи не си подготвен. Какво ще направиш тогава? В коя посока ще поемеш?

Един мъж тръгва на пътуване до десет чудотворни места в България в търсене на смисъла, на вярата и на силата да преоткриеш по-доброто си Аз.

Венета Райкова започва своята журналистическа кариера през 1992 г. като водещ в БНТ на предаването „Цветовете на нощта“ и едновременно с това работи като редактор и репортер в първия светски вестник у нас – „Хайлайф“. Същата година печели и конкурса „Мини мис България“. През 2004 г. става автор и водещ на първия телевизионен таблоид „Горец“, който се излъчва успешно повече от десет години. През последната година е водещ и продуцент на следобедното всекидневно шоу „Дневникът на Венета“. Носител на престижни награди като „Жена на годината“, „Мис ТВ Чар“ и т.н. Завършила е право и икономика.

Автор на бестселърите „Триумфът на кучките“ и „Вецицата“.

www.enthusiast.bg

9 786191 642359

Цена 15,00 лв.